

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (tredje avdelningen)
den 9 juli 2002 *

I mål T-312/01,

Jungbunzlauer AG, Basel (Schweiz), företrätt av R. Bechtold och M. Karl,
avocats,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av W. Mölls och A. Whelan,
båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2001)2931 slutlig av den 2 oktober 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-fördraget (ärende COMP/E-1/36.756 — Natriumglukonat) och, i andra hand, om nedsättning av det bötesbelopp som sökanden ålagts enligt artikel 3 i detta beslut,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

¹ Jungbunzlauer AG (nedan kallad sökanden) har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 13 december 2001, väckt talan om ogiltigför-

klaring av kommissionens beslut C(2001)2931 slutlig av den 2 oktober 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-fördraget (ärende COMP/E-1/36.756 — Natriumglukonat) och, i andra hand, om nedsättning av det bötesbelopp som sökanden ålagts enligt artikel 3 i det ifrågasatta beslutet.

- 2 Genom beslut av den 19 mars 2002 återkallade kommissionen det ifrågasatta beslutet i den del det hade riktats till sökanden. Kommissionen anförde att återkallelsen var berättigad på grund av att det fanns ett materiellt fel i det ifrågasatta beslutet som påverkade motiveringen avseende fastställandet av till vem beslutet skulle riktas.
- 3 Den 21 mars 2002 ansökte kommissionen om att förstainstansrätten skulle fastställa att anledning saknades att döma i saken. Genom skrivelse av den 22 mars 2002 inkom kommissionen med kompletterande yttranden avseende fördelningen av rättegångskostnaderna och angav att den hade återkallat beslutet, eftersom det felaktigt hade riktats till sökanden och inte till bolaget Jungbunzlauer Ladenburg GmbH.
- 4 Genom skrivelser av den 9, den 12 och den 17 april 2002 inkom sökanden med yttranden i detta avseende och påpekade att talan inte längre hade något föremål.
- 5 Mot bakgrund av det ovan anförda konstaterar förstainstansrätten att talan inte längre har något föremål och att det inte längre finns anledning att döma i saken.

Rättegångskostnader

- 6 Kommissionen har i sin ansökan om att det skall fastställas att anledning saknas att döma i saken yrkat att förstainstansrätten vid fördelningen av rättegångskostnaderna skall beakta att det fel som kommissionen begick vid fastställandet av till vem det ifrågasatta beslutet skulle riktas berodde på sökandens uppträdande under det administrativa förfarandet, efter vilket detta beslut antogs.

- 7 Kommissionen har påpekat att detta uppenbara fel fanns redan i det meddelande om anmärkningar som den översände till sökanden den 18 maj 2000. Kommissionen anser emellertid att den inte uppmärksammades på detta fel av sökandena i rätt tid. Kommissionen har medgett att den under det administrativa förfarandet, efter vilket det ifrågasatta beslutet antogs, informerades av sökandebolaget om ägarstrukturen inom den grupp till vilken det hörde. Enligt kommissionen har sökandebolaget emellertid försökt att, enligt de argument som det har anfört i detta avseende, felaktigt likställa sökandebolaget med ett moderbolag till Jungbunzlauer Ladenburg GmbH trots att sistnämnda bolag och sökandebolaget tillhörde samma grupp, vilken kontrollerades av bolaget Jungbunzlauer Holding AG.

- 8 Sökanden har bestritt dessa argument.

- 9 I mål där det saknas anledning att döma i saken skall förstainstansrätten enligt artikel 87.6 i rättegångsreglerna besluta om kostnader enligt vad den finner skäligt.

- 10 Till skillnad från vad kommissionen har försökt visa kan inte förstainstansrätten i förevarande mål, på grundval av handlingarna i målet, fastställa att sökandebolaget på grund av de argument som det anförde under det administrativa förfarandet, efter vilket det ifrågasatta beslutet antogs, vilselett kommissionen i fråga om fastställandet av till vem kommissionens anmärkningar skulle riktas.

- 11 Som sökanden med rätta har betonat framgår det däremot av handlingarna i målet (se bilagorna 9, 14, 15 och 17 till ansökan) och särskilt tydligt i en skrivelse som riktades till kommissionen den 11 april 2001 (bilaga 15 till ansökan) att sökanden fyra gånger uppmärksammat kommissionen på den omständigheten att de anmärkningar som den framställt mot sökandebolaget inte borde ha riktats till det, utan till Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, och att sökandebolaget under alla omständigheter inte var detta bolags moderbolag utan ett bolag som tillhörde samma grupp, vilken kontrollerades av ett gemensamt moderbolag, nämligen Jungbunzlauer Holding AG.

- 12 Följaktligen skall inte det uppenbara fel som kommissionen begått i det ifrågasatta beslutet tillskrivas sökanden.

- 13 I en sådan situation som den förevarande är det motiverat att kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 9 juli 2002

H. Jung

Justitiesekreterare

M. Jaeger

Ordförande